

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Staniszevska (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

SA Karol Ratajczak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 lutego 2011 r.

sprawy z powództwa **Miasta P.**

przeciwko **B. G.**

o wydanie nieruchomości

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2012 r.

sygn. akt IX Gc 494/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

M.Mazurkiewicz-Talaga E.Staniszevska K.Ratajczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o uzupełnienie wyroku przez nadanie rygoru wykonalności na orzeczenie nakazujące pozwanej wraz z osobami ją reprezentującymi opuścić, opróżnić i wydać nieruchomość gruntową stanowiącą teren parkingu strzeżonego. W uzasadnieniu wskazał, że łącząca strony umowa wygasła 30 września 2012 r. Od dnia 1 października 2012 r. pozwana sporną nieruchomość zajmuje bez tytułu prawnego. Od tej daty zaktualizował się więc obowiązek zapłaty przez nią na rzecz powoda wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania ze spornej nieruchomości. Powód nie został więc pozbawiony możliwości uzyskania z niej jakichkolwiek korzyści. Powód nie wykazał, że sytuacja pozwanej jest na tyle zła, że uniemożliwi uzyskanie od niej wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy. Wykonalne są jedynie orzeczenia prawomocne, a jedynie w szczególnych wypadkach należy dopuścić możliwość wykonania orzeczenia, które jeszcze się nie uprawomocniło (art. 333 § 3 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie oraz uzupełnienie wyroku zgodnie z wnioskiem. Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się celowe.

W pozwie powód domagał się nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. W wyroku z dnia 16 października 2012 r. Sąd Okręgowy nie ustosunkował się jednak merytorycznie do wniosku. W konsekwencji w dniu 17 października 2012 r. skarżący wniósł o uzupełnienie wyroku w ww. zakresie.

Zgodnie z art. 351. § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

Powód wniosek złożył z zachowaniem ustawowego terminu o jakim mowa w art. 251 § 1 k.p.c. Nie sposób także uznać, że był on bezzasadny, skoro orzeczenie nie zawierało rozstrzygnięcia w zakresie zgłoszonego przez stronę żądania o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. Sąd Okręgowy wniosek o uzupełnienie wyroku oddalił oceniając merytorycznie zasadność zgłoszonego żądania. Tymczasem nie można oddalić wniosku dlatego, że jest nieuzasadnione żądanie, którego uzupełnienia w wyroku domaga się strona; należy uzupełniając orzeczenie w odpowiednim zakresie oddalić to żądanie. Skoro już z tych przyczyn zaskarżone postanowienie nie mogło się ostać, zbędne stało się odniesienie do zarzutów skarżącego przeciwko podstawom oceny Sądu I instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. i art. 397 §2 k.p.c.

M.Mazurkiewicz-Talaga E.Staniszevska K.Ratajczak